

valjo rahha nende eest, ja omma poja hea
nou läbbi rikkaks mehheks.

Wimaks, fui ta ärre surri, jái Jürri
perremehheks, ja wottis Miad naeseks, se-
pärrast et nemmad ollid lapfest sadik teine
feist armastanud, ja mõllemad head inni-
messed ollid. Nemmad piddasid ühtmeelst,
said teine teisega wägga häästi toime, kas-
vatasid omma lapsi Jummalas kartuses, ja
juttustasid neile saggedaste fest saffa otnast,
mis nende rikkusse hallikaks oli janud.

R o s s i l a n e.

Sün on wina! ütles Laes omma poja
wasto, fui ta koid tulli. Lühhemme nüüd
Rossima.

Poeg. Miks nenda nobbeste? sa
polle jo veel ühtegit fest lausunud.

Issa. Agga saggedaste se peäse mõt-
lenud, fest ise on juba fakt aasta, et so

emina on õrasurnud, ja et perrenaene,
mitte perres ep olle.

Poeg. Ja ommeti on keik tõ tehtud,
ja keik wisi párrast osnud, Rudo andis
meile mitte tunda, et perrenaene wajak olli.

Issa. Woib kül olla, agga Rudo
on ikka wöras: fes Jummal teab, fui
kaua ta perresse jáab.

Poeg. Da jáaks kül siis ikka perres-
se, fui ma tedda naeseks wottafsin.

Issa. Sedda ka ühtegit! Rudo on
üks hea laps, agga waene laps, temmal
ep olle muud ühtegit, fui agga se, mis min-
na ollen temmale annud. Vaat seál on
selle rikka Mardi tüttar Liso, fui sa tedda
naeseks wottad, siis saad sa temmaga hob-
bosed, lambad, lehmad, rahha, ja se tul-
leb meitele abbbiks.

Poeg. Armas issa! se woib kül olla,
agga ma ei tunne tedda mitte, kuidas ma
woin tedda armastada: Ja fui ma Woif-
sin tedda sallida, siis ma tea mitte, fui-